

מכתב
בג"צ 411/71

26/10/71

בית המשפט העליון
בשם לדין כנימ"ס גבוה לצדק
ב י ר ו ש ל י מ

ה ע ו ת ר: אחמד חליל חוסיין זגלול, מכפר כפיין, ע"י ב"ב
עוה"ד טעה אלונני ו/או בתיה פרחודניק, מת"א רח'
נחלת בנימין מס' 72 - *מ' ס' - מכ"א - מכ"א - מכ"א*

- המשיבים: 1. שר הבטחון, הקריה, תל-אביב
2. המושל הצבאי - טול סוס

פ ת י ה

1. זוהי עמירה לפי צו נגד המשיבים לבוא וליתן טעם מדוע יורשה
המבקש להשאר ולהתגורר בכפר כפיין, הוא כפר מגריו ומדוע
לא יימנעו מגירושו לממלכת ירדן.
2. כ"כ יתבקש כב' בית המשפט ליתן צו ביניים האוסר על המשיבים
לגרש את העותר מחוץ לגבולות הגדה המערבית וזאת עד לסיום
ההליכים בהיקף זה.
3. כ"כ יתבקש כב' בית המשפט לחייב את המשיבים, בייחוד ובנפרד,
בהוצאות עמירה זו, לרבות שכ"ט עו"ד.

ואלה נימוקי העתירה:

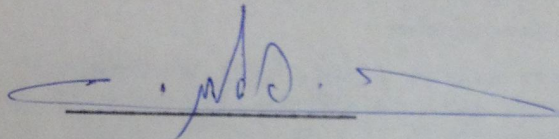
1. העותר, הוא בן 42 שנים, הנו תושב הכפר כפיין, אשר בגדה
המערבית, בסמכותו של המשיב מס' 2.
2. העותר הוא נשוי, אב לשלושה ילדים, בגילאים בין 14 ל-10
שנים.
3. העותר הוא פועל הקלאי לפי מקצועו.
4. בשנת 1958 בא העותר בקשרים עם אנשי בטחון ישראלים.
מאז ועד שנת 1963 סיפק לשלטונות הבטחון הישראלים מידע
בטחוני מסוגים שונים, בהתאם להנחיותיהם.
5. במסגרת עבודתו זו סיחף העורר גם את אחיו.
6. העותר ביצע את עבודתו הנ"ל במסירות ובנאמנות, תוך סיכון
עצמי ושל בני משפחתו.
7. בשל סיבות בטחוניות אין העותר מפרט בעתירה זו פרטי שרותו.
8. בראשית שנת 1963, כחוצאה של הלשנה, נתפס העותר ע"י
השלטונות הירדניים, ונעצר.

9. בשעת מעצרו עונה העותר קשות, הוכה באכזריות ואף נקטעה אצבע מרגלו השמאלית.
10. העורך הועמד למשפט ונידון לעשר שנות מאסר, החל ביום מעצרו 13.3.1963.
11. בממלכת ירדן נחשבת שנת מאסר לתשעה חדשים. ברם, בתום מאסרו לא שוחרר העורך אלא המשיכו לאחוז בו בבית כלא לפי צו מעצר מנהלי.
12. בראשית שנת 1971 נאמר לעותר שאם ישיג אישור לנסוע לגדה המערבית ויתחייב לא לשוב לממלכת ירדן, ישוחרר. משפחתו של העורך השיגה את האישור המבוקש מהשלטונות הישראליות.
13. בתאריך 25.6.1971, תחת משמר, הובא העותר לגבול ונכנס לגדה המערבית כשבידו רשיון שהיה לשלושה חדשים.
14. העותר פנה בבקשה אל השלטונות הצבאיים, הכפופים למשיב 2, בבקשה לאפשר לו להשאר בכפרו, אך נענה בסירוב בלתי מנומק. אחת הטענות היתה שיפנה לאותם האנשים אתם שיתף פעולה בשירות שלטונות הבטחון הישראליים.
15. ברור, שאין העותר יכול כיום למצוא אנשים אלה, אך קיים האיש שקישר בינו לבינם.
16. בתאריך 9.9.1971 פנה ב"כ של העורך אל המשיב מס' 1 וגולל בפניו הפרשה. למכתב זה צורף מכתב מטעם העותר עצמו בווא הוא מוסר פרטים מדוייקים על שליחותו בשירות בטחון ישראל, על פרטי פרטים - דבר שנמנע הוא לעשות בעתירה זאת, כאמור, מסיבות בטחוניות.
17. לאחר שהמכתב הנ"ל של ב"כ של העורך לא נענה. פנה בא כחו בשנית אל המשיב 1 בתאריך 14.10.1971 בבקשה לספל בעניינו בדהיפות. אף מכתב זה לא נענה.
18. בינתיים, הודע לעותר, באמצעות מוכתר כפרו, שעומדים לגרושו לממלכת ירדן. בתאריך 21.10.71 פנה ב"כ העוד בשלישית אל המשיב 1 במכתב דחוף, אך גם מכתב זה לא נענה.
19. גירושו של העותר פירושה, פשוטה כמשמעה, הפקרת העותר לידי שלטונות ירדן, אשר יאסרוהו מחדש ויתעללו בו.
20. עמדתם השרירותית של המשיבים היא מוזרה, לאור השרירותים הבטחוניים החשובים, אשר העותר העניק למדינת ישראל, חוץ סבל ומאסר. זאת ועוד, משפחתו של העותר נמצאת כל העת בכפרה, ואף היא סבלה קשות, הן בגלל מאסר אבי המשפחה והן בגין היחס העויין של שלטונות ירדן אליה.
21. יצויין עוד שפצו שאחי העותר, אשר שותף על-ידיו, גם נאסר ומצא כעת בכפר כפיין. במקום מתגוררת גם אמו.
22. שקוליהם של המשיבים לגרש את העותר ולא לאפשר לו להתגורר בכפרו הם פסולים בהיותם שרירותיים, לא נוגעים לדבר, מופרכים ומתעלמים מנסיבות חשובות המדברות בזכותו של העורך.
23. העותר יטען שהמשיבים לא השתמשו כחוק בסמכויותיהם, וזאת לאור הנסיבות המפורטות בעתירה זאת.
24. לחלופין, יטען העותר, שהמשיבים טעו שעה שלא נמקו את החלטתם לגרש את העותר ולא לאפשר לולהשאר בכפרו.
25. העותר נמצא במעגל קסמים שאין בו מוצא. מצד אחד, אין שלטונות ישראל, למענם פעל, נותנים לו כל סעד, מצד שני אם יגורש, ימיט גירושו עליו שואה. העורך גם סבור שיתכן ובקשתו משום מה אינה מגיעה לסמכות הנכונה, אחרת אין להבין את ההתנכרות לתחינותיו.

26. מצבו של העותר הוא טרגדיה אנושית ממדרגה ראשונה, אשר הביאה אותו לכלל יאוש.
27. ר"ב הצהיר לאימות עובדות בקשה זו, המהווה חלק בלתי נפרד ממנה.
28. מתן צו ביניים במהירות ובהעדר הצד השני היא היוזבת הואיל ואי הענות לבקשה זו תסכל את מטרת העתירה כולה.
29. כל הטענות בעתירה זו נטענות לחלופין ו/או משלימות אחת את רעותה, הכל לפי הענין ו/או ~~בצדדים~~ הדבק הדברים.
30. מן הראוי להענות לעתירה זו.

משה אלוני, עו"ד
ב"כ העורר

כג"צ 411/71

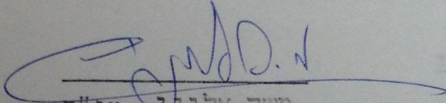
בית המשפט העליון
בשמותו כבימים גבוה לצדק
י ר ו ש ל י ב

בית המשפט העליון
דניסון קמלינג 1937
1937 ש.ר.א.ל.

אחמד זגלול נגד שר הכטחון ואח'

ה ו ד ע ת ב י ט ו ל

1. לעותר כתיק זה הועבקה הזכות לישיבת קבע במסגרת איחוד משפחות.
2. בקשה זאת מוגשת על דעת פרקליטות המדינה.
3. לפיכך, מהבקש כב' בית המשפט לבטל את העתירה בלא צו להוצאות.

משה אלון נכ"ע, עו"ד
כ"כ העותר

הפסקה:

1. מד יורם כר סלע, עו"ד יגה בירנבוך די האגודת הדיירים פד הנהלת המדינה
סגן פרקליט המדינה
משרד המשפטים | בית דין, סז' כמסדון סליל (19.11.71).
ירושלים

2. פרקליטות המדינה
דח' פמו 21
ירושלים

החלטת
לדעת
פיקוח סיון
1624
יב"ש
20.3.72
33